

Postanowienie Sądu z dnia 21 października 2011 r. — Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril przeciwko Komisji

(Sprawa T-335/09) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Program MEDA I — Umowa o finansowaniu — Upoważnienie udzielone Unii Europejskiej w celu ściągnięcia wierzytelności należnych Królestwu Maroka od podmiotu trzeciego — Nota obciążeniowa — Ponaglenie — Akty nierozzerwalnie związane z umową — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2011/C 370/41)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE (Porto, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci A. Pinto Cardoso i L. Fuzeta da Ponte)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A.-M. Rouchaud-Joët i S. Delaude, pełnomocnicy, wspomagani przez adwokata R. Farię da Cunha)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, noty obciążeniowej nr 3230905272 wystawionej przez Komisję dnia 12 czerwca 2009 r., a po drugie, pisma z dnia 3 sierpnia 2009 r., którym Komisja nakazała zapłatę żądanej w nocie obciążeniowej kwoty wraz z odsetkami za zwłokę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Groupement Adriano, Jaime Ribeiro, Conduril — Construção, ACE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2011 r. — Euro-Information przeciwko OHIM (EURO AUTOMATIC PAIEMENT)

(Sprawa T-497/11)

(2011/C 370/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: A. Grolée, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie R 370/2011-2;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami strony skarżącej poniesionymi w postępowaniu przed OHIM i w ramach niniejszej skargi

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EURO AUTOMATIC PAIEMENT” dla towarów i usług z klas 9, 35, 36, 37, 38, 42 i 45.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, gdyż zgłoszony do rejestracji znak towarowy nie ma charakteru opisowego.

Skarga wniesiona w dniu 7 października 2011 r. — Luxembourg Patent Co. przeciwko OHIM — DETEC (FIREDETEC)

(Sprawa T-527/11)

(2011/C 370/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Luxembourg Patent Co. SA (Lintgen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sistemas de Seguridad, Detección y Extinción de Incendios, SL (DETEC) (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 lipca 2011 r. w sprawie R 736/2010-4 w zakresie, w jakim uwzględniono w niej sprzeciw strony go wnoszącej wobec zgłoszenia przez stroną skarżącą znaku towarowego dla „urządzeń do gaszenia ognia; urządzeń do gaszenia ognia automatycznie i samodzielnie wykrywających i gaszących pożary” z klasy 9 oraz „opracowywania gaśnic i urządzeń do gaszenia ognia” z klasy 42; i

— obciążenie OHIM — i w razie potrzeby — Sistemas de Seguridad, Detección y Extinción de Incendios, SL solidarnie kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FIREDETEC” dla towarów z klasy 1, 9, 17 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4904389

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Sistemas de Seguridad, Detección y Extinción de Incendios, SL

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 1759982 „DETEC” dla towarów z klasy 9; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 1759983 „DETEC” dla usług z klasy 37; graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 3813219 „DETEC Sistemas de Seguridad, Detección y Extinción de Incendios, SL” dla towarów i usług z klas 9, 37 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą błędnej oceny istnienia prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku zgłoszonego znaku towarowego i znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2011 r. — ALOUMINION przeciwko Komisji

(Sprawa T-542/11)

(2011/C 370/44)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Alouminion A.E. (Maroussi, Grecja) (przedstawiciele: G. Dellis i N. Korogiannákis, dikigori)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2011 r. C(2011) 4916 wersja ostateczna, w sprawie pomocy państwa nr C 2/2010 (ex NN 62/2009) przyznanej przez Grecję na rzecz Alouminion tis Elladas A.E;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca żąda na podstawie art. 263 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”), stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 lipca 2011 r. C(2011) 4916 wersja ostateczna nr C 2/2010 (ex NN 62/2009) (zwanej dalej „decyzją”) w sprawie pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwu Alouminion tis Elladas A.E. wiążącego się z konsekwencjami, o których mowa w art. 266 ust. 1 TFUE.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów:

— naruszenie art. 1 rozporządzenia nr 659/1999 i naruszenie przepisów dotyczących podziału kompetencji pomiędzy Komisję i sądy krajowe oraz naruszenie prawa do ochrony sądowej. Komisja dokonała oceny okoliczności faktycznych w sposób oczywiście błędny, uwzględniła oczywiście błędne czynniki, dopuściła się oczywistego naruszenia prawa uznając rzekomą pomoc za „nową”. Sporny środek został przyjęty na podstawie systemu identycznego z systemem rzekomej pomocy a zaskarżona decyzja Komisji nie została wystarczająco uzasadniona;

— naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na błędne stwierdzenie przez Komisję istnienia korzyści, brak zastosowania przez nią kryterium prywatnego przedsiębiorcy i niezbadanie występowania obiektywnych względów handlowych uzasadniających taryfę umowną z 1960 r;

— naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na błędne stwierdzenie przez Komisję selektywnego charakteru pomocy pomimo ciążącego na DEI (Dimosia Epichirisi Ilektrismu (państwowym zakładzie produkcji energii elektrycznej)) obowiązku jednolitego określenia taryf dla jednolitych kategorii klientów i różnego określenia taryf dla różnych kategorii klientów, według stopnia ich odmienności;

— naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na błędne stwierdzenie przez Komisję zmian w handlu między państwami członkowskimi i wywieranego na niego wpływu mimo że skarżąca nie uzyskuje żadnej korzyści w stosunku do innych przedsiębiorstw z sektora aluminium biorąc pod uwagę jednolite cechy aluminium i jawność cen ustalonych w cedule giełdowej;

— błędna metodologia przy obliczaniu wysokości rzekomej korzyści;

— naruszenie obowiązku uzasadnienia i

— naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na wcześniejsze stanowisko Komisji zgodnie z którym ustalanie przez DEI cen w umowach na korzyść skarżącej nie stanowiło bezprawnie przyznanej pomocy oraz naruszenie przysługującego skarżącej prawa do obrony.